

Nr 447.

Av herr **Leffler**, om ökat tullskydd för häftstift.

Sedan ett par år tillbaka bedrivs i Sverige tillverkning av häftstift i betydande skala. Denna relativt stora konsumtionsartikel har tidigare införts huvudsakligen från Tyskland.

De vanligaste förekommande slagen av häftstift äro:

- stålstift (ritstift) utan ytbehandling;
- mässingstift; med huvud av mässing eller helt av stål, förmässingade;
- lackerade stift; av stål, med huvud överdragna med lackfärg;
- förnicklade stålstift;
- celluloidstift, med huvud omslutna av en påpressad celluloidskålla.

I tullhänseende falla häftstift, med undantag för den sistnämnda varan, under tulltaxans nummer för spik och stift, vilka hava följande lydelse:

Spik, ej särskilt nämnd, stift och nubb, även med huvud helt eller delvis av annan oädel metall än järn:	
850 möbelspik och s. k. koffertnaglar, även överklädda andra, med en längd av:	E 50:—
851 mindre än 45 mm.; ävensom hästskosöm, hästskohakar och broddar	E 15:—
852 45 mm. eller däröver	E 6:50

Häftstift bliva givetvis hänförliga till tulltaxenummer 851 (stat. nr 1515). Det lär vara uppenbart, att man vid fastställandet av ovan angivna tullsats av 15 kronor för 100 kg. vid sistnämnda nummer åsyftat helt andra varuslag än häftstift, ehuru varan på grund av tulltaxans formulering blivit dit hänförlig.

Införselkvantiteten för enbart häftstift kan icke exakt fastställas med ledning av handelsstatistikens siffror, men en avsevärd del av den under statistiska numret 1515 införda kvantiteten utgöres dock av dylika stift. Under åren 1932—1934 redovisas följande införselkvantiteter vid förenämnda statistiska nummer:

	år 1932		år 1933		år 1934	
	kg.	kr.	kg.	kr.	kg.	kr.
Totalimport	109.512	165.075	99.924	182.121	126.059	222.626
från Tyskland	88.683	150.467	88.743	171.997	109.990	202.905

Tullsatsen för häftstift utgår såsom förut nämnts med endast 15 kronor för 100 kg. Tager man vidare i betraktande den tullbelastning, som åvilar råmaterialet — kallvalsat bandjärn och järntråd — återstår ett nettoskydd av endast c:a 6.50 kronor per 100 kg. Detta nettotullskydd uppväger icke ens den tullbelastning, som åvilar de kartonger i vilka stiften förpackas, för det fall att dessa kartonger skulle importeras från utlandet.

Den nu utgående tullen för häftstift måste sålunda anses synnerligen låg, varför en justering synes påkallad med hänsyn till de svårigheter, som mött den relativt nya inhemska tillverkningen på detta område.

De utländska företag, med vilka den svenska fabriken närmast har att upptaga konkurrensen, äro sammanslutna i en kartell, som genom tillämpning av särskilt låga försäljningspriser på Sverige söker att nedslå den svenska tillverkningen. Som exempel härpå kan anföras att vid försäljningar av häftstift till Norge och Danmark tillämpas rabatter av 25 resp. 30 % under det att motsvarande procentsats för försäljningar till Sverige utgör 33 $\frac{1}{3}$ %. För den mest gångbara kvaliteten (dubbelnitade häftstift), beträffande vilken den svenska fabriken tydligen anses mest sårbar, är bruttopriset vid försäljningar till de båda förstnämnda länderna per 1.000 askar Rmk 48:80, mot 45 Rmk till Sverige. Cif-prisen för leveranser av dylika stift — efter avdrag av ovan angivna rabatter — bliva sålunda i svenskt mynt efter en kurs av 158 kronor för 100 Rmk följande:

vid försäljningar till Norge		per 1.000 askar	Kronor	57:80
»	»	» Danmark	»	54:—
»	»	» Sverige	»	47:40

Större avnämare i Sverige åtnjuta dessutom upp till 10 % ytterligare extra rabatt, varigenom priset reduceras till c:a 42:50 kronor. Vikten av 1.000 askar dylika stift uppgår till 35 à 40 kg. Tullen blir sålunda omkring 5:50 kronor och priset inklusive tull omkring kronor 48:—. Dessa stift kunna enligt uppgift av den svenska fabriken icke kalkyleras till lägre pris än 60—65 kronor för 1.000 askar. Import förekommer även av lösa häftstift, vilka sedan förpackas i små askar. Dylika stift säljas härstädes till priser, som ligga betydligt under 50 kronor för 1.000 askar.

Det torde av dessa exempel på den utländska kartellens försäljningsmetoder få anses fastslaget, att den svenska häftstiftstillverkningen är i behov av ett bättre skydd om dess utveckling icke skall äventyras. En särskild anledning till förstärkning av tullskyddet synes även föreligga i det förhållandet, att, om ett bättre marknadsskydd för häftstift erhålles, goda förutsättningar finnas för en betydlig utvidgning av den exportmarknad, som den svenska fabriken redan börjat att upparbeta, varigenom utsikter förefinnas för en icke oväsentlig ökning av antalet anställda inom denna bransch.

Förbättringen av tullskyddet för häftstift synes lämpligen bära åstadkommas på så sätt, att denna artikel upptages tillsammans med möbelspik i förutnämnda tulltaxenummer 850, med vilka varor häftstift ur tillverknings synpunkt hava stora likheter. Tullsatsen skulle härigenom komma att höjas till 50 kronor per 100 kg.

Detta sätt för lösning av föreliggande tullfråga överensstämmer helt med det förslag, som i detta hänseende framförts av kommerkollegium och generaltullstyrelsen i yttrande till statsrådet och chefen för kungl. handelsdepartementet av den 20 februari 1935, i anledning av då föreliggande framställningar om förhöjt tullskydd för häftstift.

Med stöd av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att tulltaxenummer 850 erhåller följande ändrade lydelse:

	Tull för 100 kg. kronor
Spik, ej särskilt nämnd, stift eller nubb, även med huvud helt eller delvis av annan oädel metall än järn:	
850 möbelspik och s. k. koffertnaglar, även över- klädda; ävensom häftstift	E 50:—

Stockholm den 23 januari 1936.

Edvin Leffler.

